

РЕШЕНИЕ

№ 5770

гр. София, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11722** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], партер, представлявано от Д. И.-управител, чрез адв.З. Н., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221020005155-091-001 от 12.05.2022 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1676 от 21.10.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) общо в размер на 53 739,02 лв. и лихви за забава в размер на 9 505,45 лв., както и начислени лихви в размер на 614,19 лв. за м. 07.2020 г.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивираност, необоснованост и неправилно приложение на закона. Поддържа, че в хода на ревизията са представени доказателства, които са достатъчни за да обосноват реалността на доставките – фактури, договори, приемо-предавателни протоколи (ППП), доказателства за плащане, надлежно осчетоводени от страните по доставките. Сочил противоречие с практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС). Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване правото на приспадане на данъчен кредит (ДК), тъй като всички спорни доставки са вложени в извършваната от него икономическа дейност, респ. приходните

органи признават реалността на доставките към чуждестранни контрагенти. Твърди, че приходните органи не са доказали наличие на данъчна измама, злоупотреба или знание за участие в данъчна измама. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Н., който поддържа жалбата. В дадения от съда срок не са представени допълнителни писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Поддържа правните изводи в РА и тези, подробно изложени в решението на ОДОП, като твърди, че същите не се променяли от експертизата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище в производството.

Административен съд София- град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Обжалваният ревизионен акт е издаден след извършена ревизия, започнала със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020005155-020-001 от 26.08.2020г., връчена на 14.09.2020г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.05.2020 г. до 31.07.2020 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020005155-020-002/11.11.2020г. и ЗВР № Р-22221020005155-020-003/11.12.2020 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 14.12.2020 г. и 12.02.2021 г.

За резултатите от ревизията, на основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020005155-092-001/31.03.2022 г., връчен на 12.04.2022 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД срещу РД.

Ревизията приключила с обжалвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020005155-091-001/12.05.2022 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията. С РА са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м.05.2020 г. до м.07.2020 г. в общ размер на 53 739,02 лв. и лихва в общ размер на 9 505,45 лв. за периодите от 01.05.2020 г. до 30.06.2020 г, както и начислени лихви в размер на 614,45 лв. за м.07.2020 г., поради промяна в резултатите за предните два периода. РА е връчен на 12.04.2022 г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП” с жалба вх.№53-06-7177/24.08.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1413/01.09.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение №1676/21.10.2022 г. РА е потвърден.

В хода на ревизията е установено, че основната дейност на дружеството през ревизирания период е търговия със захарни изделия и трошен камък, транспортни и логистични услуги. Дружеството разполага с нает по договор от 01.05.2019 г.

хладилен склад за търговия на едро с храни от „АЛЕКСАНДЪР ЛОГИСТИКС“ ООД, с ЕИК[ЕИК], находящ се в [населено място], [улица]. През ревизирания период дружеството има две лица, назначени по трудов договор.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) №Р-22221020005155-040-001/04.11.2020 г. В отговор са представени документи и писмени обяснения, подробно описани в РД.

На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД, „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „МАД 75“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи за извършени проверки.

На основание чл. 57 ДОПК са отправени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица – „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД и „ЮЛИТА7“ ЕООД. Изисканата информация е представена.

Установено е, че ревизираното лице е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит по фактури № [ЕГН]/25.06.2020г., № 00000023/18.05.2020г., № [ЕГН]/29.05.2020г., издадени от „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД с ЕИК[ЕИК], ведно с приложенията към тях с предмет на доставките покупка на стоки. Извършената насрещна проверка на „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД е установила, че МПС, с които е извършен транспорта на стоките са собственост на „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД с изключение на три товарни автомобили, като за два от тях са представени транспортни документи /товарителници/ и в дневниците за покупки на „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД са декларирани фактури с предмет „транспорт“ на „СТОУН ЛОКЪЛ ГРУП“ ООД. С писмо вх. № К.- 1017/24.02.2021 г., са представени следните документи: копия на горепосочените фактури; Фактури от предходен доставчик - „СТОУН ЛОКЪЛ ГРУП“ ООД с ЕИК[ЕИК]; банкови извлечения за извършени плащания по фактурите; товарителници и пътни листа; справка към фактура № [ЕГН]/25.06.2020г.; оборотни ведомости за м.05 и м.06.2020г.; хронологии на дебитни и кредитни сметки 501, 503, 304/1 за м.05 и м.06.2020г.; аналитична оборотна ведомост на гр.30 за м.05 и м.06.2020г.; дневник с/ка 411/1 Клиенти за отразяване на счетоводните операции по процесните фактури. Ревизиращият екип е извършил насрещна проверка и на предходния доставчик от която е установил, че няма доказателства собствеността върху стоките - трошен камък да е прехвърлена от „СТОУН ЛОКЪЛ ГРУП“ ООД на „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД, което от своя страна да я прехвърли на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и последното дружество да прехвърли собствеността върху стоките на „ЮЛИТА 7“ ЕООД. Липсвали документи за първоначален произход, документи за предаване, документи за приемане на стоките. Ревизиращият екип е извел извод, че не са представени доказателства за прехвърляне на собствеността върху стоките от „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, както и от „СТОУН ЛОКЪЛ ГРУП“ ООД на „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД, следствие на което счел, че доставката не е реално осъществена. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Ревизираното лице е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит по три фактури, издадени от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ООД с предмет на доставките „покупка на стоки“. При извършената насрещна проверка на доставчика са представени фактура

№[ЕГН]/10.06.2020 г. и приемо-предавателен протокол от 10.06.2020 г., фактура №[ЕГН]/12.06.2020 г. и приемо-предавателен протокол от 12.06.2020 г., фактура №[ЕГН]/29.06.2020 г. и приемо-предавателен протокол от 29.06.2020 г., аналитичен регистър на партньор „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, справка за движение на стоки (закупени различни видове близалки) за м. 06.2020 г., справка за движение на стоки (продадени различни видове близалки) за м. 06.2020 г. След преглед на представените документи органите по приходите са установили, че предходен доставчик на различните видове близалки е „МАД 75“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], стоките са транспортирани с МПС с рег. [рег.номер на МПС] до складова база на получателя, находяща се в [населено място], [улица]. Не са представени документи, нито от ревизираното лице, нито от доставчика за използването на транспортното средство – договор за наем, фактура за транспортна услуга, товарителница. От ревизираното лице са представени фактура №[ЕГН]/10.06.2020 г., ведно с фискален бон от 02.07.2020 г. и приемо-предавателен протокол от 10.06.2020 г., фактура №[ЕГН]/12.06.2020 г., ведно с фискален бон от 03.07.2020 г. приемо-предавателен протокол от 12.06.2020 г., фактура №[ЕГН]/29.06.2020 г., ведно с фискален бон от 09.07.2020 г. и приемо-предавателен протокол от 29.06.2020 г., сметка 3041 – Стоки на склад за 2020г., справка за стоковия поток, сметка 7022 – Приходи от продажба на стоки на едро за периода 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г. Органите по приходите са посочили, че в представените приемо-предавателни протоколи не са посочени имената на физическите лица, които са участвали при предаването и приемането на стоките и които са подписали протоколите, както и че през м. 06.2020 г. „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД не е имало назначени лица по трудов договор. Въз основа на тези доказателства приходните органи са приели, че не е налице доставка от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ООД към „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Ревизираното лице е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит по осем фактури, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с предмет на доставките „аванс, транспортна услуга, покупка и аванс по договор“. При извършена насрещна проверка на доставчика, е установено, че предметът на доставките от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са родово определени стоки и като такива подлежат на доказване с документи за първоначален произход, документи за предаване и приемане. От страна на доставчика са представени: банкови извлечения, идентични с представените от получателя, всичките с основание „по договор“, Договор за доставка от 15.05.2020 г., фактура №[ЕГН]/29.01.2021 г. с предмет: доставка метални профили по протокол от 28.08.2020 г. до обект в Г. Д. с камион Е 5310 КН/Е 7858 ЕА – 22 420 кг, ед. цена 3,75 лв.; доставка метални профили по протокол от 28.08.2020 г. до обект Г. Д. с камион Е 9988 КС/Е 3326 ЕЕ – 11 780 кг, ед. цена 3,75 лв.; доставка метални профили по протокол от 03.09.2020 г. до обект Г. Д. с камион Е 0628 ВТ/Е 55440 ЕА – 11 290 кг, ед. цена 3,74 лв.; доставка метални профили по протокол от 07.09.2020 г. до обект Г. Д. с камион Е 5310 КН/Е 7858 ЕА – 9 900 кг, ед. цена 3,74 лв. Представени били още приемо-предавателен протокол от 28.08.2020 г. за 22 420 кг метални профили, в който е посочено МПС с номер Е 5310 КН/Е 7858 ЕА, приемо-предавателен протокол от 28.08.2020 г. за 11 780 кг метални профили, в който е посочено МПС с номер Е 9988 КС/Е 3326 ЕЕ, приемо-предавателен протокол от 03.09.2020 г. за 11 290 кг метални профили, в който

е посочено МПС с номер Е 0628 ВТ/Е 5440 ЕА, приемо-предавателен протокол от 07.09.2020 г. за 9 900 кг метални профили, в който е посочено МПС с номер С 4616 ЕС/С В6768 ВХ, 4 броя фактури от гръцкия търговец CHAILARIDIS AP. G. T. STEEL, VIN[ЕИК], ведно с ЧМР към тях. Същите документи били представени и от страна на жалбоподателя. Във връзка с гореизложеното, органите по приходите са приели, че процесните доставки не са реално осъществени. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

При разглеждане на делото е приета ССЧЕ, като същата не е оспорена от страните. Заключение е изготвено на база документите приобщени по делото, като е установено следното: По преписката са налице счетоводни регистри на жалбоподателя, от което е проследено по всяка от процесните фактури какъв счетоводен запис е взет следствие на което, експертът е направил положителен извод за вярност на воденото счетоводство досежно процесните сделки.

На следващо място, от страна на вещото лице е посочено, че са налице документи, отразяващи и доказващи документално обосновано осчетоводяване по процесните доставки от „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД /трошен камък/ дотолкова, че процесните фактури са приложени по преписката, като към тях не са представени приемо - предавателни протоколи, както и няма договор между страните; не са налице документи, отразяващи и доказващи документално обосновано осчетоводяване по процесните доставки от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /метални профили/ - дотолкова, че самите процесни фактури отсъстват по преписката, но към тях са представени приемо - предавателни протоколи, но няма договор между страните; налице са документи, отразяващи и доказващи документално обосновано осчетоводяване по процесните доставки от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ООД /близалки/ - дотолкова, че процесните фактури са приложени по преписката, като към тях са представени приемо - предавателни протоколи, но няма договор между страните.

При преглед на стоковия поток, за доказване реалността на доставките, за които се твърди да са извършени ВЛ е направено обобщение, че доставените на жалбоподателя стоки от „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД /трошен камък/, „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /метални профили/ и „СТЕБО КЮЗИЙН“ ООД /близалки/ са използвани за извършване на последващи доставки от жалбоподателя към получатели, които са посочени в изготвена таблица /стр.89- стр.92 от експертната/ в кол.11, като в кол. 12 са описани фактурите за продажби, които е издал жалбоподателя и съответно в кол. 13 датите, на които са издадени фактурите.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА №Р-22221020005155-091-001

от 12.05.2022 г. е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител. Атаквания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК. Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР №Р-22221020005155-020-001/26.08.2020 г., издадена от С. Т. К. - началник сектор в ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. /л.20 от делото/ на директора на ТД на НАП С.. Заповедта има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжносно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020005155-020-002/11.11.2020 г. и №Р-22221020005155-020-003/11.12.2020 г. срок до 12.02.2021 г.

По приложението на материалния закон:

Относно отказаното право на приспадане на ДДС по фактурите, издадени от „МИРЧЕВ ТРАНС 99“ ООД с ЕИК:[ЕИК], „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК]. За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит ревизиращият екип е приел, че липсва реалност на доставките по процесните фактури, тъй като дружеството – жалбоподател и преките му доставчиците не са ангажирали достатъчно документи, чрез които по безспорен начин да се установи реалността на спорните доставки.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит - чл. 6, ал. 1, съответно чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС. Това е така, защото след като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за право на данъчен кредит, в негово задължение е да притежава документи за реалното предаване на стоката или услугата.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. В този смисъл не е достатъчно само издаването на фактури, а те следва да са придружени от други документи водещи да извода за реалност на извършените стопански операции. Трябва да се има предвид, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това и причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. При сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждане на договорения резултат, докато при доставката по смисъла, вложен от законодателя в ЗДДС - чл. 6, ал. 1 ЗДДС не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - предаване на стоката или резултата от извършването на услугата. Важно е да се посочи, че предаването на стоките или услугите трябва категорично да е установено. В чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС е предвидено да се докаже, че е прехвърлено правото на собственост върху определена стока или услуга. В чл. 14 от Директива 2006/112/ЕО не се изисква доставчикът да е собственик, а да се установи фактическото предаване на стоката. Това означава, че е допустимо за целите на данъчното облагане доставката на стока или услуга да се осъществи и от лице, което не е собственик, съответно не е действителният извършител на услугата, но при всички случаи, както в ЗДДС, така и в Директива 2006/112/ЕО се изисква да се установи реалното предаване на стоките или резултата от услугата.

Изводите на ревизиращия екип за липса на реалност на доставките се основава главно на констатациите при извършените насрещни проверки, че доставчиците не притежават достатъчно документи, които по безспорен начин да докажат разполагали ли са предходните им доставчици с родово определените стоки и прехвърлена ли е в действителност собствеността им .

Трябва да се посочи, че по аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя, като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки.

Предметът на доставката, по която се претендира приспадане на данъчен кредит определя обстоятелствата, които подлежат на доказване във всеки отделен случай. В настоящия случай предмет на спорните доставки са стоки и за доказване на реалното им осъществяване по делото са представени спорните фактури, които съдържат всички изискуеми реквизити съобразно изискването на чл. 7 ЗСч, съответно чл. 226 от Директива 2006/112. Приобщени са и приемо-предавателни протоколи, с които трошения камък, металните профили и близалките са предадени за разпореждане от доставчика на жалбоподателя, т. е. налице са доказателства, които удостоверяват прехвърляне на собствеността на фактурираните стоки. По същество спорните стоки представляват родово определени вещи и прехвърлянето на собствеността върху тях, респективно данъчното събитие настъпва с отделянето на тези вещи от останалите от същия род. По аргумент от чл. 24, ал. 2 ЗЗД те се индивидуализират с определянето им по съгласие на страните или с предаването им, поради което релевантно е доказването

именно на тези факти. В този смисъл съдът приема, че са налице доказателства за прехвърлянето на собствеността върху същите, чрез фактическото им предаване. От съставените приемо-предавателни протоколи се установява и къде са доставени захарните изделия, метални профили и трошения камък, а именно в складова база „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД в [населено място], К.. По отношение на транспортирането на стоките трябва да се посочи, че това обстоятелство е ирелевантно, доколкото от доказателствата по делото се установява, а и между страните не е спорно, че дружеството стопанисва склад.

Напълно са игнорирани представените от ревизираното лице и доставчиците доказателства - приемо-предавателни протоколи, фискални бонове, банкови извлечения, счетоводни регистри, фактури от предходни доставчици, дадените писмени обяснения.

Приходните органи обосновават изводите си с обстоятелството, че доставчиците на транспортни услуги не притежават пътни листове и товарителници, но напълно са игнорирани представените справки, които съдържат информация за номер на товарителница, дата, рег.№ на МПС, шофьор, място на натоварване и място на разтоварване, вид товар, брой курсове, количество, ед.цена, сума. Към фактура № [ЕГН]/18.05.2020г. е приложена „Справка за изнесено количество“ - „СТОУН ЛОКЪЛ ГРУП" ООД, която съдържа информация за дата, рег. № на МПС, фирма контрагент, вид продукт, количество. Като фирма контрагент е посочено „ВЕРА СТРОЙ" ЕООД.

Съдът намира, че принципно правилно органите по приходите приемат, че доставчикът следва да разполага с вида и количеството на фактурираните стоки за да бъде прехвърлено правото на разпореждане с тях към получателя по доставката, но произходът на стоките, не е елемент от фактическия състав, обосноваващ възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. В настоящия случай, от събраните доказателства се изяснява механизмът на доставките и изследването на предходните доставки надхвърля рамките на необходимата проверка. Този извод следва от трайната практика на СЕС по тълкуване и прилагане на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, според която, отказът на органа по приходите да признае на ревизираното лице право да приспадне данъчен кредит, поради това, че издателят на фактурата или някой от неговите доставчици са извършили нарушение, противоречи на изискванията на чл. 167, 168, б. "а", чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО и тълкуването ѝ от Съда на ЕС, съдържащо се в Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С- 80/11 и С-142/11. Съгласно дадените от Съда на ЕО тълкувания на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, в посочените решения, не се допуска национална практика за отказ от право на приспадане на данъчен кредит, поради извършени нарушения от доставчика или негови доставчици или поради това, че данъчно задълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурите е разполагал със стоките, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на данъка, или поради това, че не притежава други документи извън фактурата, от които да е видно съществуването на

посочените обстоятелства, когато са изпълнени процесуалните и материалноправни предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Ако поради нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата и посочени като основание за правото на приспадане, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи, въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави - че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС.

В настоящия случай, след като са изпълнени всички изисквания на чл.71, т.1 ЗДДС, приходните органи могат да откажат правото на приспадане на ДДС само ако докажат, че ревизираното дружество е участник в данъчна измама. В този смисъл е и Решение на СЕС по дело C-18/13 – „Не се допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама“.

В настоящия случай обаче липсват данни, от които да се установи, че ревизираното лице е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки или услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС. Практиката на СЕС изрично определя, че „Данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, от една страна, да провери, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави“ (т.61 от Решение на СЕС по съединените дела C-80/11 и C-142/11). В този смисъл е и Решение на СЕС по дело C-285/11 – „Не се допуска на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки“.

По делото не са представени обективни данни, от които да се направи извод, че ревизираното дружество е знаело за евентуалното наличие на данъчна измама. От друга страна данъчнозадълженото лице не е било длъжно да извършва никакви задълбочени проучвания относно капацитета на доставчиците, още повече, че те са извършвали проста операция по

префактуриране на вече придобити от тях стоки.

С оглед изложеното съдът намира, че поради липсата на твърдения за участието на жалбоподателя в данъчна измама и непредставянето на доказателства, установяващи такава, оспореният РА е издаден в нарушение на закона и следва да бъде отменен в тази част.

Изводите на ревизиращия екип, че не са налице реално осъществени доставки се основават на първо място на недоказване произхода на стоката и на второ - липсата на доказателства за получаването ѝ. Както бе посочено по-горе в настоящото решение, този извод на приходните органи е неправилен поради противоречие със закона. По делото са представени убедителни доказателства, обосноваващи реалност на процесните доставки, анализирани подробно в заключението на съдебно-счетоводната експертиза – фактури, приемо-предавателни протоколи, банкови извлечения, счетоводни регистри, фактури от предходни доставчици. Следователно налице са доказателства, че декларираните ВОД са реално осъществени.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и оспореният РА следва да бъде отменен.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. Жалбоподателят не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на делото и на основание направеното искане и чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 650 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София-град, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221020005155-091-001 от 12.05.2022г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1676 от 21.10.2022г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС, в общ размер на 63 244, 47 лв., от които главница -53 739,02 лв. и лихви за забава в размер на 9 505,45 лв., както и начислени лихви в размер на 614,19 лв. за м. 07.2020г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. да заплати на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], партер, представлявано от Д. И.-управител, чрез адв.З. Н., разноски по делото, в размер на 650 лв./шестстотин и петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: